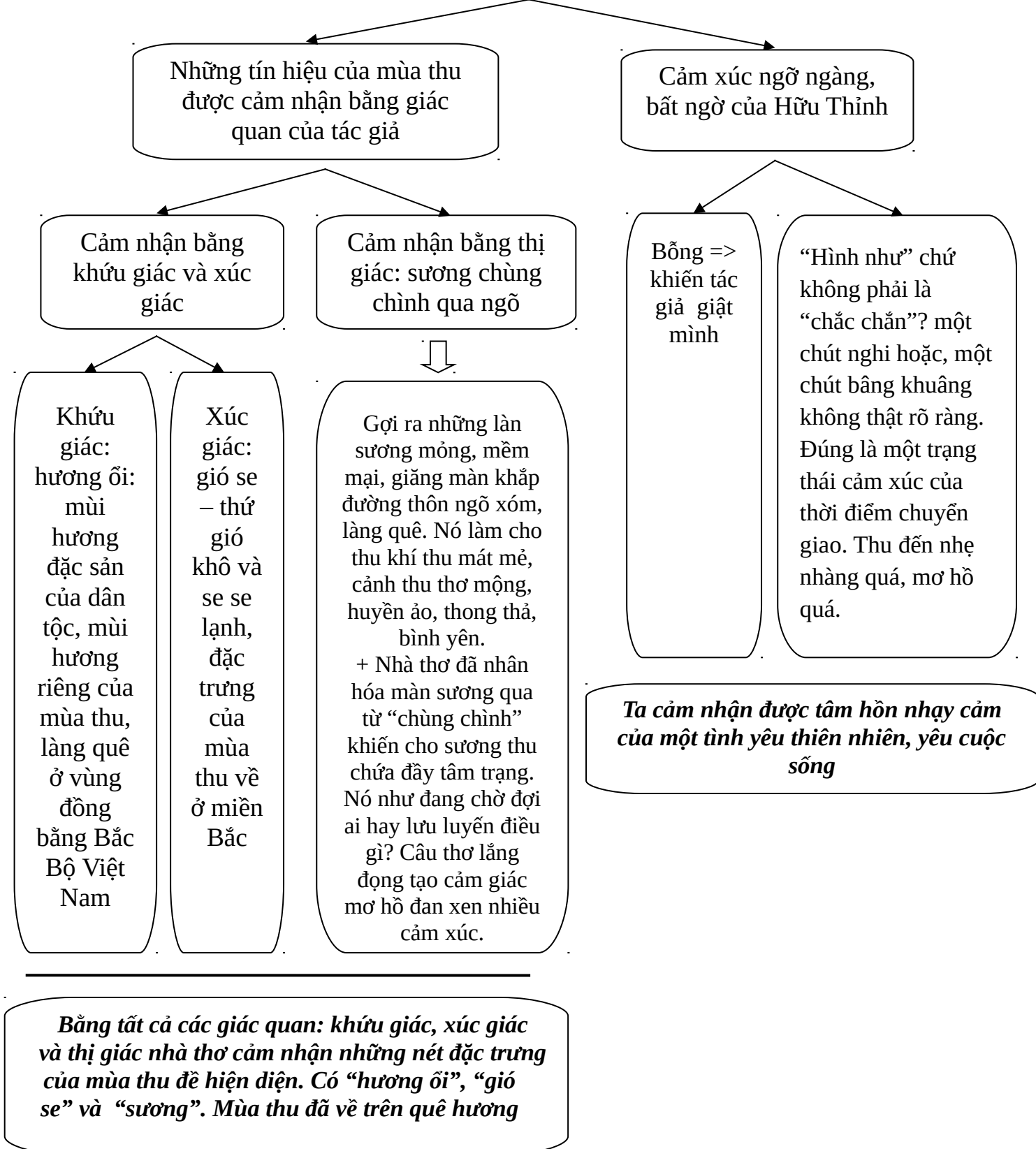

SANG THU – HỮU THỈNH -

1. Khổ I – Những tín hiệu giao mùa

KHỔ 2 – BỨC TRANH THIÊN NHIÊN LÚC GIAO MÙA

Hai câu đầu tác giả đã cảm nhận bằng cả tâm hồn mình

Hình ảnh đám mây mùa hạ - vắt nửa mình sang thu

Hình ảnh dòng sông:

+ Êm đềm, nhẹ nhàng, trôi lững lờ mà không chảy xiết như sau những cơn mưa mùa hạ
+ Cái “dềnh dàng” của dòng sông không chỉ gợi ra vẻ êm dịu của bức tranh thiên nhiên mùa thu mà còn mang đây tâm trạng của con người như chậm lại, như trề nải, như ngẫm ngợi suy về những trải nghiệm trong cuộc đời – nhân

hóa

Hình ảnh những con chim:

Sự vội vàng bwats đầu di trú về phương Nam.
Không gian trở nên xôn xao, không có âm thanh những câu thơ lại gợi được cái động.
Nhân hóa “vội vã” gợi ra tình người xao xuyến, xốn xang.

Động từ “vắt” để gợi ra trong thời điểm giao mùa, đám mây như kéo dài ra, nhẹ trôi như tấm lụa mềm treo lơ lửng giữa bầu trời trong xanh, cao rộng.

Đám mây vắt lên cái ranh giới mỏng manh và ngày càng bé dần, bé dần đi rồi đến một lúc nào đó không còn nữa để toàn bộ sự sống, để cả đám mây mùa hạ hoàn toàn nhuộm màu sắc thu.
=> Sản phẩm của trí tưởng tượng.

Hai câu thơ đối lập nhau rất nhịp nhàng, dựng lên hai hình ảnh đối lập, ngược chiều nhau: sông dưới mặt đất, chim trên bầu trời, sông “dềnh dàng” chậm rãi, chim “vội vã” lo lắng. Đó là sự khác biệt của vạn vật trên cao và dưới thấp trong khoảnh khắc giao mùa.

=> Nhà thơ đã gợi ra tốc độ trái chiều của thiên nhiên, của sự vật để tạo ra một bức tranh mùa thu đang về - có những nét dịu êm, nhẹ nhàng, lại có những nét hối hả, vội vã.

Đây là hai câu thơ hay nhất trong sự tìm tòi khám phá của Hữu Thỉnh trong khoảnh khắc giao mùa. Nó giống như một bức tranh thu vĩnh hằng tạc bằng ngôn ngữ.

Qua cách cảm nhận ấy, ta thấy Hữu Thỉnh có một tâm hồn thơ nhạy cảm, yêu thiên nhiên tha thiết, một trí tưởng tượng bay bổng.

KHỔ 3 – NHỮNG SUY TƯ, CHIÊM NGHIỆM CỦA NHÀ THƠ

